

عنوان مقاله:

بازنگری فرآیند طراحی (مرکزگشایی قیاس به عنوان روش اصلی آفرینش فضا و فرم)

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 8، شماره 18 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمود رضایی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، دانشکده هنر و معماری.

خلاصه مقاله:

در این مقاله به منظور بررسی روش های آفرینش فرم و فضا، ابتدا فرآیند طراحی و مراحل کلی دوگانه ی آن یعنی تحلیل و ترکیب مطالعه شده است. سپس این روش ها در آرای برخی نظریه پردازان معاصر مقایسه و نقد شده، آثار موفق برخی از طراحان معاصر و روش طراحی آنان با روش های بالا مقایسه و به این ترتیب روش های طراحی و آفرینش فرم در محیط مصنوع بازنگری شده است. یافته اصلی این پژوهش این است که قیاس به معنای ارزیابی و سنجش فرم نهایی (مرحله ترکیب) با مولفه های تحلیلی (مرحله تحلیل) به عنوان یکی از مراحل و عوامل اصلی روش های آفرینش فرم و فضا محسوب شده که بر اساس چگونگی تخیل و تصور طراح می تواند طیفی از مستقیم، عینی، و درونی، تا غیر مستقیم، ذهنی، و برونی را در فرآیند طراحی شامل شود. همانطور که قیاس دارای این درجات درونی و برونی است، مولفه های تحلیل نیز از درجه درونی (برنامه، سایت) تا برونی (نمونه ها، پدیده ها) قابل تشخیص هستند.

کلمات کلیدی:

فرآیند طراحی، ایده و پنداره، کانسپت، روش آفرینش فرم و فضا، قیاس، استعاره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/986315>

